ŽENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

Zpráva z Klubu Českých žen v David City, Neb.

Marie Ptáčková. — Drahé přítelky: Těší mne, že vám mohu podati zprávu z našeho klubu. Se svou Ženskou školou pokračujeme vesele ku předu. Schůze se odbývala dne 7. dubna u paní Pospíšilové, choti to našeho notáře. Přítomno bylo dvanáct členkyň a za hosta jsme měly pí. Foltýnovou. Pořad schůze byl tento:

1. Čtení zápisků z min. schůze.
2. Zrnka pravdy.
3. Program: Báseň, pí. Bičáková; Na hrobě matčině, pí. Kučerová; Přání štěstí, pí. Ettingová-Štědrá. Dámy, pí. Pelikánová a Vitámvásová přečetly kapitolu z "Jarmily" (pokračování). Z krajiny chalupy, pí. Míšková; dopis z Ženské Hlídky, a pí. Ptáčková "Rada proti kašli". Po té byl sestaven program pro příští schůzi, která se konala dne 21. dubna u pí. Pelikánové. Přítomno bylo 11 členkyň a jako host pí. F. Humpálová. Protože bylo nepříjemné počasí, byly jsme mile překvapeny, že se nás tolik sešlo. Pí. Míšková přečetla nám z listu "Přítel dítek", "Já Krista nevidím". Paní Havlíková nás pobavila čtením "Chtěla rozvod". Pí. Kučerová básní "Bez masky". Paní Boušová čtením "Josef a Faninka". Pí. Ettingová čtením "Kamilka promokla". Pí. Vitámvásová a pí. Dvořáková přečetly nám po kapitole z románu "Jarmila". Paní Ettingová báseň z Komenského. Jako obyčejně stanoven program pro schůzi další, která se konala 5. května u pí. Míškové. Pršelo, jen se lilo, ale dostavilo se přece 10 členkyň. Z toho vidět, že nás to baví a těší. Program měly na starosti dámy, pí. Bičáková a Kučerová (básně a čtení), pí. Boušová (čtení z Žen. Hlídky) a pí. Ptáčková (čtení z Komenského). Příští schůze konati se bude 19. května u pí. Šrámkové. Všechny členkyně jsou žádány, by se určitě dostavily, a české ženy jsou uctivě zvány.

Františka Otoupalíková, David City, Neb. — Drahé sestry: Odpusťte mi, že jsem zase mezi vámi. Nebyla bych přišla, ale dalo se tak krásně do deště, tak, sotva že bylo po obědě, sedla jsem si a píšu. Panu F. Matějíčkovi musím připomenouti, že měl seskočiti a přijít na nějaký ten koflík medicíny. Jistě by mu to bylo stálo za to. Podruhé nesmíte odletět jen tak, neb není dobře pozorovati člověka dalekohledem z létacího stroje. I pana Pospíšila, našeho advokáta, jste tedy přistihl při líhnutí kuřat. Měl jste se však pustit dolů a podívat se i na ty slepice. Pan Pospíšil, ač je ve městě jen několik let, jich má a jaké! I druhé tedy neodlefte jen tak ledabyle. Pro dnešek vám to ještě odpouštím. Paní Novotná zase praví, že se mnou nesouhlasí. Myslí si patrně, že jen ona sama má pravdu. Jsem již dosti stará, bych věděla, co povídám. Souhlasí-li kdo se mnou nebo ne, je mi jedno. Žena vždy může udělat z hodného muže lumpa a ze zlého hodného. Víte to právě tak jako každý jiný. Jsou ženy, které mužům za všechnu starost jejich ještě nadají. On pak se raději sebere a vyhledává společnost, poněvadž doma nic ho netěší. Má-li však ženu hodnou a upřímnou, tu vždy spěchá domů a domov je mu nejmilejším. Leč znám i opačné příklady, že muž za všechnu starost ženinu a výchovu dítek, dokonce i za výpomoc při hájení živobytí, ať je to již ve městě nebo na farmě, nemá pro ni nejen vlídného slova, ale ani pohledu. Jak už jsem řekla: buď muž se straní domova, nebo žena trpí. Leč ta zůstati musí, poněvadž má dítky. Proto si má jeden druhého vážit. Že by se žena spíš nakazila od muže, jenž prý je silnějším, nemyslím. Silnějším sice je, to se nedá upřít. Je taky vytrvalejším a mlčelivějším. Neroznese hned všecko. Nejsou ovšem všichni takoví. Žena je zase jinak silnější. Hlavně v trpělivosti, v žalosti, v práci. Všecko snese. Má více chápavosti a duchapřítomnosti. Proč by se tedy měla spíše nakazit? Což nemá každý svou vlastní sílu? V posledním dopisu se paní Novotná též nehezky vyjádřila o mužích. Nevím, proč bychom neměly míti rády muže. Máme syny a ti jsou též muži, máme otce, jsou též muži, máme bratry a jsou též muži. Konečně i v naší redakci jsou muži a to rozumní. Nechtěla-li bych muže pochválit, nikdy bych nenapsala, že je nenávidím. Jsme z otců a máme syny. Proto bych se to styděla říci před nimi. Jsem, naopak, pyšná na muže. Jsem pyšná na své syny a neřekla bych to, kdyby nás lidé zde neznali. Jsem pyšna na každého řádného muže, neb v mužích vidíme sílu národa. Čím byl by svět, kdyby nebylo mužů? Někdo řekne, že ženy také vše dovedou. Vím to. Ale muž je dokonalejší a proto má míti jakousi přednost a nezaslouží si, by byl nenáviděn. Odejde-li jeden od druhého, svádí se vina obyčejně na druhého. Podíl na tom však mají oba dva. Pravdou je, že ženy měly muže vždycky rády a rády je míti nepřestanou. Stejné pak platí o mužích proti ženám. Dnes jsem měla jíti do schůze mezi ženy, ale prší jen se lije. Zůstanu proto doma. Prozatím končím a brzy na shledanou.

Antonie Vitámvásová, David City, Neb. — Nevědomost hříchu nečiní. Marně jsme se ohlížely po zprávě z klubu Českých žen v Ženské Hlídce zprávu podati měla pí. Anna Havlíková, ale pro nedostatek času opomenula a bylo pozdě. Chci to tedy nahraditi sama, neb se bojím, abych nebyla sesazena s úřadu. Poněvadž jsem to měla pí. Havlíkové připomenouti, prosím za prominutí. Schůze naše odbývají se dle předešlých obřadů a na den, kdy se konají, těšíme se jako dva milenci, kteří se dlouho neviděli. Alespoň já; vždyť se se žádnou nesejdu až teprve ve schůzi. Paní Otoupalíkovou mám sice na blízku a ona sama patří taky ke klubu, ale, bohužel, stále se míchá jenom s kořením. Hoďte proto herbář pod stůl a koření nechte růst ještě. Víte dobře, že pomrzlo, a přijďte do schůze. Dnes mne tam právě vzalo jakési ujímání, proto bychom vás byly rády viděly mezi sebou. Takhle však muselo se to obejít bez léčení. Příští dopisnicí naší je paní M. Ptáčková, matka to naší mladé a nadané studentky, sl. Evy Ptáčkové. Na její dopis se těšíme. V dnešní schůzi byl čten článek naší milé pořadatelky Ženské Hlídky, pí. M. Boušovou. Věnovala se mu velká pozornost. Každé slovo v něm je tak cenné a poučné pro nás pro všechny. Přejeme paní Burešové svatou trpělivost s našimi dopisy. — Poslední některé mne jaksi dojaly a prosím proto o slovo. Víte dobře, milé čtenářky, že jsme všechny podrobeny osudu a že vždy dříve vidíme chybu druhého nežli svou vlastní. Proč tedy to napadání jedna druhé? Vždyť se vzájemně ani neznáme a máme se posuzovat a to na něčí zaliehocení. Víte dobře, že tím ubližujeme jenom redakci. Neuveřejní-li tato nějaký napadající dopis, je zle a, uveřejní-li, je taky zle. Víme přece, že si musíme býti za své dopisy zodpovědny samy. Redakce to však vždycky odnese. Nedávno četla jsem v Ženské Hlídce, bychom se omezily ve dlouhých dopisech, tak aby v redakci nemusely býti zkracovány a by se dostalo místa i pro druhé a předešlo se tak různému nedorozumění. — Mnohý z nás si pak vyjede na redaktora, že dá dopis, či chce. Ubohý redaktor! Ten aby splesnivěl nad některým nebetyčným dopisem naším. (Vždyť bedrník stále neroste). Redaktor mnohou z nás ani nezná a má dělati mezi námi rychtáře? A kdo se nám potom nejvíc vysměje? Mužští. Mužské v Hlídce mít nemusíme, neb jest nás dost, že si ji samy zastoupíme. My se mužským do jich článků taky neplateme. Časem je to zábavné, ale jsme již takové, že někdy nedovedeme špásu využitkovat a hned sypem', jako když se včely rojí. (Pravím, že nejsme všechny takové.) A pak zase běda redakci! Dostavíme-li se každá jednou měsíčně, můžeme míti pro dopisy místa všechny dost. Koření, až vyroste, můžeme sbírati taky jen jednou za měsíc. Bylo mi vytýkáno, proč nepíšu. Uznala jsem za dobré ponechati místo i jiným. Nehněvám se, není-li můj dopis otištěn. Myslím si, že mají jiných dost a na můj že taky dojde. Třeba pozdě, jen když někdy. Vím, že se některá budete na mne zlobit, ale nemohu si pomoci. Nikdo nemá práva druhého odsuzovati, neboť sám je vinen taky. Tak tedy jen svorně!

Václav Matějíček, Monowi, Nebraska. — Ctěná redakce: Snad mi laskavě dovolíte, abych se také mohl p. J. Kastla z Weston trochu zastati, neb vím, jak se v Ženské Hlídce o něm píše. O, ty svatý Tomáši! To je oheň na střeše, když se damám kapku klepne přes prsty. Ačkoliv pana Kastla osobně neznám, vím jen, že to, co psal, nebylo nic urážlivého. On jen psal, že některá, ne všechny, dámy, žena je taková, že má asi moc bílé ruce, a to bylo asi vše. Jedna paní táže se p. Kastla, čím by se měl snad chléb zadělávat, zda-li vidlemi nebo lopatou. Ano, ctěná paní, jsou též vidle, jenom že jsou kapánek menší, než jsou ty, kterými se mrva hází, a lopaty jsou též na světě. Toť se rozumí, že jsou též menší než ty na kukuřici. Pro můj díl může moje církev třeba chléb zadělat krompáčem, jen když je čistý. Tak vidíte, ctěné dámy, že nejsem moc vybíravý, jen když je dáma čistá a potom ať si dělá s rukama anebo jinou pomůckou pokrmy. Ono to chutná až dost. Zvláště je-li hodný hlad. Ten bývá z pravidla nejlepším kuchařem. Ano, ct. dámy. Mnoho roků jsem jezdil s mláticím strojem, tak mi zbylo dost úsudku o tom, jak se umí ct. dámy otáčet. Věřte, milé, někde vařilo jich pět, jinde zase byla jen jedna a jen dítko jí pomohlo. Ale těch pět kuchařek si mohlo vzíti příklad z té jedné, jak měla vše pěkně a čistě upraveno. Doufám, že snad mě do klatby nedáte.

C. Foral, David City, Neb. — Ctěná red.: Dovolím si vás požádati za otištění těchto pár řádků v Ženské Hlídce. Předně však musím poděkovati ct. dopisovatelkám za všecky předpisy na pokrmy.— Ale malou otázku bych měl: Kde vzíti všecky ty přípravy? neb ty "bečlářské" domácnosti všecko neskytají — a k sousedům je daleko. Za druhé, my bečláci nemáme času kdy to sníst, když bychom to nadělali. Nechci rozčilovat ctěné dopisovatelky, neb by se mně mohlo stát jako panu Kastlovi. Možná, že on to ani tak zle nemínil s tou přípravou pokrmů holýma rukama. Snad myslil, že by se to vše dalo dost dobře dělat v rukavicích. — Co se počasí týče, měli jsme zde sucho, až dnes, dne 5. května. Snad to svedeme na kometu, bude-li toho víc. Inu, jak budeme chít. To sucho měla též as na svědomí. Prozatím musím skončit, neb se tohle snad spíše hodí do koše nežli k uveřejnění. Pozdrav na všecky čtenáře a ct. redakci.

Josef Skalický, praděda, a jeho sekretář, Minnie, Sylvan Grove, Kans. — Ctěná red.: Povinnost mi káže, poněvadž naše předplatné vyjde dne 10. května, zaslat vám jeden dolar na Pokrok a jeden na Matici Školskou v Čechách. Při začátku Ženské Hlídky horovaly dámy proto, aby se jim mužští do toho nepletli. Když jsem to četl, tak jako přítel toho ženského pokolení Evina, věřte mně, jsem čtrnáct dní za nic nestál, protože věděl jsem, že nebudu moci svůj nos tam strčit, abych se mohl načenichat těch lahůdek dle jejich předpisů. Paní kmotra Otoupalíková, jež je již po několik roků vdovou, ze své zkušenosti je z toho vyléčila a podotkla, že bez mužských nejsou žádné radovánky, což dámy též uznaly. Paní Otoupalíková ženám tu svobodu vydobyla a proto slibuji, jak přijdu do David City, že jinam nepůjdu než do jejího hotelu. Předem pak jí sděluji, že jsem velký jedlík, aby mně nějakou tu větší porci předložila, abych nemusil volat "repete." — Vím, že paní Otoupalíková mojí žádosti vyhoví, že ano? Jen nám, ctěné dámy, dobře strojte a my nebudeme skrblit veřejnou pochvalou, aniž se budeme ptát, s jakým nástrojem jste to dělaly, ani kde jste na výlohy vzaly, jen když to bude dobré. Tak vám prozatím vzkazuji svůj největší kompliment a v brzku na shledanou. Jsem spokojen, že mohu do vaší Hlídky svůj nos strčit. Ale musí býti člověk opatrný, aby přes něj nedostal. — Před nějakým časem psal v Rozhledech pan Jadrníček z Wilson, Kans., že byl v Hollyrood a že tam viděl divy divoucí. Kováři prý tam dělají hodináře a hodináři zase kovají kobyly a ještě více. Ale to nám nepověděl, že obyčejný kantor, který o žurnalistiku ani nezavadil, dělá redaktora a holič novináře. Holič rozumí jen svojí břitké břitvě a musí být k tomu učený, sic by mu žádný svoji bradu nesvěřil. — Tyhle všecky řeči jsou jenom na papíru a ten nevinný papír to vše musí na svých bedrech unést, poněvadž to se sebe setřást nemůže. On dobře ví, že tomu tak není a že je to vše fušerství. — Nyní nám hezky namoklo, tak je to trochu veselejší. Vím, že v Table Rock, Neb., a v okolí se Pokrok Západu hojně čte a bydlí tam můj rodák Anton Krofta, o kterém bych rád napsal celou povídku, jak dělal advokáta Kroftu z Plzně a jak společně s Václavem Volínem koupili od dudáka dudy a pak se o ně rozdělili. Byli to oba dobří humoristé a když letos částečně farmářům pšenice vymrzla a nám všecka, byl bych rád, aby se trochu obveselili. Doufám, že mně ctěná redakce, jako známému pradědovi popřeje místa ve svých sloupcích. — Je to jako malý román, ale pravdivý, při čemž jsem sám byl přítomen. V některém příštím čísle bych to uveřejnil. Kdyby ct. redakce mojí žádosti vyhověti nemohla, prosím o malou poznámku. Fleknu se pak přes hubu a budu mlčet, abych svého sekretáře neobtěžoval, když by to mělo přijít do toho vašeho hlubokého koše, což se mně ještě nestalo. Doufám, že ctěné čtenářstvo se také rádo pobaví. — Ty, Hynku Balíne, bys nám zase mohl povědět, jak se tam s tou lopatou v Oregonu na těch zavodňovacích struhách proháníš. Jako bych tě viděl s tou lopatou na rameně a jak tu vodu rozděluješ a jaké účinky ta voda na tebe má. Často na tebe vzpomínáme. Též i můj písař, Filomena, mnohokrát vzpomene, jak jsi jí dal ten velký stříbrňák, když jsme jeli do Ameriky. Tak nezapomeň zase nám dát zprávu o tom, jak se ti daří. Srdečný pozdrav od celé rodiny Skalických a zvláště pozdravuji babičku Markétu. Byli bychom dávno svoji, kdyby nám to vždy ten Slavíček nebyl zkazil a nyní od nás utekl a zpívá v Coloradu. Taky by mohl něco napsati do Pokroku, jak se mu tam daří. Též ten starý šandamerista Kodýtek nic nepíše. Ten asi studuje politiku, jako když byl u četníků. Tak nám zase brzy něco nového napište, jak vám ty knoflíky přibývají a kolik vám jich zase přibylo. Vím, že jich máte již hezkou baksnu, poněvadž za každého vnuka a pravnuka si máte přišít na kabátě jeden knoflík. Poněvadž pak na kabátě již placu nemáte, tak je dáváte do baksny. Pozdrav na vás a celou vaši rodinu. Na shledanou v Pokroku. Srdečný pozdrav na ctěnou redakci a čtenáře Pokroku. Též rodině Skalických a všem přátelům. Mám jich nyní mnoho a pořád se přátelství ještě rozšiřuje. Tak na shledanou zase brzy v Pokroku Západu. Ať se tedy zelená, když nám tak pěkně napršelo.

Za příčinou nutného odjezdu pořadatelky Žen. Hlídky do Cedar Rapids, Ia., byli jsme nuceni pro tentokráte upustiti od obvyklých receptů, které nahradíme v čísle příštím.

Vzdává dík.

Čtěte, co píše p. Fr. Kadlec, Lake Andes, S. D.: "Děkujeme Vám za tak výtečný lék pro žaludek, jakým jest Medové Léčivé Hořké Víno, neb se v naší rodině velmi dobře osvědčilo. Každý by mu měl dáti přednost před obyčejným." — Bedničku 12 láhví za $1.00 přímo zašle vyrábitel A. V. KOUBA, 2819 Lariner St., Denver, Colo. Hlaste se o jednatelství ku prodeji.

Přijmou se jezdci jednatelé

[illegible]

MEAD CYCLE CO. Dept. S 278, Chicago Ill.

GRADUAČNÍ

Vhodné dárky, jako hodinky, prsteny, řetízky, knoflíky, náramky naleznete v hojném výběru u českého hodináře a zlatníka A. Cechy.

Nejlépe zavděčíte se trvale svým dětem, jimž dostalo se té cti, že schopnostmi a pílí podařilo se jim ze škol graduovati, když objednáte jim v upomínku k této významné pro ně chvíli nějaký cenný dárek. Budou míti nejen radost, ale i v budoucnosti při každé příležitosti budou s vděčností na Vás vzpomínati. 43-2

G.3689

Dámské zlaté hodinky 14 karátové s 15-kamenovým "Elgin" strojem za........... $28.00

Zlatem plněné hodinky zaručené na 25 roků s 15-kamenovým Elgin strojem za........ $18.00

Dámské hodinky zaručené na 20 roků od $11.50 výše.

Diamantový prsten od $12.50 výše.

Závěšky k řetízkům pro pány, jako vyobrazení, zaručené na 25 roků..... $2.75

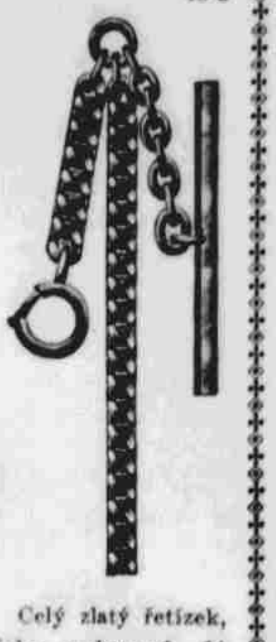

Celý zlatý řetízek, jako vyobrazení, 14 karatový od $15.00 do $25.00.

Vyrytí jmen na zboží u nás koupené zdarma.
Český illustrovaný ceník zdarma zašleme na požádání.
Objednávky z venkova s přiloženým obnosem a popisem adresujte na

A. CECHA, 1248 So. 13th Str. OMAHA, NEBR.

POKLAD

pro každého i nejchudšího je

knihovna českých klassiků belletristů.

Knihy

desetkrát lacinější

než jinde.

Všecky spisy Rubešovy za K 2.40
(Jinde stály dříve K 8.—)
Všecky spisy Máchovy za K 1.20
Všecky spisy Havlíčkovy za K 1.20
Všecky spisy Hálkovy za K 12.50
(Jinde stály neúplné K 47.50)
Všecky spisy Tylovy za K 18.—
(Jinde stály dříve K 39.50)
Dosud vydané spisy Klicperovy za .... K 7.30
Dosud vydané spisy Němcové za .... K 1.10
Dosud vydané spisy Chocholouškovy za .... K 2.40

Ve vydávání se pokračuje.

Vydané svazky "Knihovny českých klassiků belletristů" jsou na skladě též vázané, a to **Rubeš** za K 3.20, **Mácha** za K 2.—, **Havlíček** za K 2.—, **Hálek** za K 17.—, **Tyl** za K 22.50 a **Klicpera** za K 9.30. — Spisy Němcové a Chocholouškovy budou vázány později, až vyjde více svazků.

Korunu počítáme za 20 centů.

Do Ameriky

posíláme po obdržení obnosu peněz

VŠE FRANKO

takže se ceny nijak nezvýší a mají naši američtí krajané právě tak laciné knihy, jako zdejší odběratelé.

NAKLADATELSTVÍ B. KOČÍHO V PRAZE.

Františkovo nábřeží č. 14. n.

F. M. Scoblík,

český právník a obhájce.

VEŘEJNÁ PRAXE. 23tf

Security, Block - TYNDALL, S. D.

Dr. F. H. Kučera

český lékař a ranhojič

VE VERDIGRE, NEB.

V každé době a do okolí jede na zavolání. 39tf

Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužiti krajanům!

Dr. F. A. Sedláček

OMAHA, NEB.

ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th Street proti Hotelu Prague. Tel. Red 4612.

RESIDENCE: 1451 So. 11th Street Tel. Douglas 4286.

Dopoledne s Dr. Allisonem v nemocnicích.

V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol, 6:30 do 8 hod. večer.

V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Česká mast.

Pí. Rosie Kretschmer,

ranhojička a vyrábitelka proslulé české bylinné a kořenné masti. TŘI DRUHY. Mast tato jest výborným prostředkem proti otravě krve; dále léčí kostižer, revmatism, čerstvé nebo zastaralé rány, nežit, karbunkule, zlatou žílu, oční neduhy, vyrážky, lišej, atd. Tyto masti vyléčily na sta trpících a pro svoji spolehlivou léčivost nemají sobě rovné. — Navštivte ji osobně nebo dopište, udavše popis své choroby. Krabička 50c, na venek 55c. Adresujte: 10-3m

MRS. ROSIE KRETSCHMER,
1942 South 16th Street, Omaha, Nebr.

Březohorské thé z Čech:

Proti kašli a nastuzeninám $1.00 pošt. $1.10

Krvečistitel pro ledviny a játra, proti bolení zubů 40 ct. poštou 45 ctů.

Přesná příprava lékařských předpisů.

16. a William, OMAHA.

Nejlepším útulkem, pro krajany do Omahy na návštěvu zavítavším, jest bez odporu

HOTEL PRAHA

na rohu 13. a William ul.

Josef Vaško, nynější majitel, celý vnitřek budovy nově vypravil a všecky pokoje úplně novým nábytkem opatřil. Vzorně a čistě vedená česká kuchyně, poskytne i těm nejvybíravějším úplné uspokojení, tak že krajané mohou býti zaopatřeni, a nikde v celém městě tak levně a pohodlně pohostění nebudou. V moderně a vzorně řízené hostinské místnosti dostane se vám té nejlepší obsluhy. V úctě 51tf

JOSEF VAŠKO.

Zavítáte-li do Omahy, zastavte se za jedno u starého známého

Jozky Marušáka, roh 14. a William ul.

Znamenité Krugovo pivo vždy na čepu. Výtečné lihoviny a doutníky ty nejlepší stále na skladě. 6tf